

Carlota Garriga, “improvisaciones en silencio” —85 anys d’amor per la música

Petit Palau Cambra

Dijous, 24 de febrer de 2022 – 20 h

Petit Palau

Concert Extraordinari

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Marisa Martins, mezzosoprano

Alba Ventura, piano

Mac McClure, piano

Carlota Garriga (1937)

D'Improvisaciones en silencio (2020)*

I

II

XII

VII

VI

IX

XIV

De Miniaturas(2008)*

Improvisación

Preludio

*Cançó del lladre***

*Mariagneta***

*La filadora***

*La balanguera***

Parlaments d'Alicia Torra de Larrocha i Cintia Matamoros

Sonatina (a Frederic Mompou) (1972)***

Vivo

Andante tranquilo

Staccato

Pepe Garí

Documental

*Tres canciones sobre textos del ‘Combat del somni’
de Josep Janés***

Voldria veure el somni meu en els teus ulls

Les teves nits

Ja no seràs mai més record

* Mac McClure, piano

** Marisa Martins, mezzosoprano; Mac McClure, piano

***Alba Ventura, piano

Durada aproximada del concert: 60 minuts, sense pausa.

Comentari

CARLOTA GARRIGA

Pianista, compositora i pedagoga, és una artista íntegra, sempre acompanyada de l'elegant discreció de gran dama, agraïda a un destí generós en l'àmbit artístic i vivencial, i assumeix la seva dedicació com una perpètua acció de reconeixement.

Descendent de Carlemany, va néixer a Anvers (Bèlgica) el 1937, filla de mare belga i pare català. Fugint dels estralls de la Guerra Mundial, amb quatre anys arriba a Barcelona amb la seva família. Creixerà en un entorn refinat culturalment i sensible a la música. Ben aviat arribaran les classes de piano amb Frank Marshall i Alícia de Larrocha, a part de les de composició amb Xavier Montsalvatge, que li aporten l'herència de l'escola pianística d'Enric Granados. Ben aviat es convertirà en una músic integral, que no entendre la interpretació sense la composició. El mateix Granados i, fins i tot, el “*mestre Marshall*”, van ser en aquest sentit uns models importants i alhora propers.

Va despuntar com a pianista oferint centenars de concerts i recitals, tant a l'Estat com a l'estranger, i sempre assolint una resposta excel·lent de públic i crítica. Aviat van arribar llargues gires arreu del món actuant amb les orquestres més prestigioses d'Itàlia, Anglaterra, França, Bèlgica, l'Estat espanyol i el Japó, dirigida, entre d'altres, per Igor Markevitch, amb qui el vincle musical va esdevenir sentimental, ja que van compartir la seva vida fins a la mort sobtada del mestre el 1983.

En tornar a Barcelona, Alícia de Larrocha li proposa posar-se al davant de l'Acadèmia Marshall, tot convertint-se en una peça clau de la institució amb una llarga etapa de dedicació pedagògica, en la qual transmetrà a les noves generacions, tant la tècnica heretada de la tradició Granados-Marshall com la seva pròpia experiència d'interpret internacional.

Carlota Garriga va començar a compondre el 1948, amb onze anys. Una activitat que ha mantingut durant tota la vida, en la mesura que els concerts i les classes li ho han permès. Així ha sorgit un catàleg no gaire extens i sempre eclèctic, que defuig els corrents més avantguardistes d'inspiració atonal. L'atractiu de la seva obra sorgeix de l'espontaneïtat, perfumada d'intimisme, on una certa influència del gran repertori pianístic, que tant be coneix, se suma al seu gust per la música francesa de principis del segle XX amb pinzellades de música americana. Les seves obres han estat interpretades a Anglaterra, Israel, França i a diferents indrets de l'Estat espanyol, molt particularment a Catalunya.

En darrera instància ha estat la seva qualitat humana la que li ha valgut l'estima més sincera de totes les persones properes que han tingut l'oportunitat de poder gaudir de les seves classes i de la seva amistat.

Per molts anys, Carlota. De tot cor!

Joan Vives, *músic i divulgador musical*

Biografies

Carlota Garriga

Filla de pare espanyol i mare belga, als quatre anys la família es va traslladar a Barcelona, on va començar la seva formació musical.

Carlota Garriga és considerada hereva de la tradició pianista de Granados-Marshall, tradició que ha sabut transmetre als seus nombrosos alumnes. Va estudiar piano amb Frank Marshall i amb Alicia de Larrocha i composició amb Xavier Montsalvatge a l'Acadèmia Marshall.

Una trobada amb el director Igor Markevitch va marcar la seva vida, que va acabar compartint amb el mestre.

Com a intèrpret va tenir una estreta relació amb Frederic Mompou i amb Xavier Montsalvatge. La seva carrera com a pianista la va portar per tot l'Estat espanyol, Europa, Israel i el Japó. Ha desenvolupat una gran tasca pedagògica impartint classes a l'Acadèmia Marshall, de la qual va ser subdirectora entre els anys 1984 i 2010.

Com a compositora ha escrit per a diverses formacions: obres per a piano, com *Sonatina*, *Cinc evocacions populars* o *Fantasia per a dos pianos*. Obres de cambra, com *Reflexos eivissencs* i *Trio-Elegia*. És autora del ballet *Kermess*, de *Divertimento per a quintet de vents* i d'un *Concertino per a piano i orquestra de cambra*.

Les catorze *Improvisaciones en silencio* són un producte del silenci provocat per la pandèmia de la COVID-19. Són peces nascudes del silenci i la calma de la quarantena. Una parada a la vida quotidiana que va donar l'espai per crear una obra íntima i personal. Són peces breus que reflecteixen estats d'ànim i reflexions que vénen del silenci d'una calma forçada.

Les harmonitzacions de *Cançons populars catalanes* són un reflex de la llum i el mar mediterrani, del sol de l'estiu i dels rigors de l'hivern. Tenyeixen cada melodia popular amb els colors de la celebració d'una festa del poble.

L'any 2005 Carmen Bravo de Mompou va tenir la idea d'encarregar les composicions per acabar els vint-i-un poemes del cicle de poesia de Josep Janés *Combat del somni*. Carlota va ser la primera d'acabar l'encàrrec donant vida a tres poemes del cicle.

“La composición, como todo lo que tiene que ver con la música, lo disfruto y lo vivo con el mismo amor que sentía cuando empecé mis estudios a los cuatro años. Con tantas cosas fascinantes que me llaman la atención me doy cuenta de que una vida no me daría para explorar todo lo que me interesa. Mi lenguaje, si es que lo tengo, refleja el momento de la composición, mi estado de ánimo y lo que espero que llegue a quien lo oye”.

Marisa Martins, mezzosoprano

La mezzosoprano hispanoargentina va iniciar els estudis a Buenos Aires i els va continuar al Conservatori Superior Municipal de Barcelona.

El seu repertori operístic abasta principalment Monteverdi (Ottavia, Proserpina, Minerva), Mozart (Dorabella, Annio, Zerlina, Idamante, Tamiri) i Rossini (Zaida, Doralice, Roggiero), rols que ha interpretat al Gran Teatre del Liceu, Teatro de la Zarzuela i Teatro Real de Madrid, La Monnaie de Brussel·les, Rossini Opera Festival de Pesaro i Festival Mozart de la Corunya, entre d'altres. En el 250è aniversari de Mozart, debutà al Festival de Salzburg amb *L'oca del Cairo* i *Lo sposo deluso*. Per refermar-se en aquest repertori ha tingut la sort de col·laborar amb directors del prestigi de René Jacobs, Harry Bicket, Giovanni Antonini, Fabio Biondi, Christopher Hogwood, Alberto Zedda, Ottavio Dantone o Attilio Cremonesi, entre d'altres.

Especialment interessada en la relació veu-moviment, intervé en produccions que combinen música i dansa contemporània als teatres de Basilea, Lucerna, Hebbel-Theater de Berlín, Òpera de Colònia, Brooklyn Academy of Music de Nova York, Festival de Música Antiga d'Innsbruck, tot col·laborant amb reconeguts coreògrafs, com Trisha Brown, Joachim Schloemer o Charles Moulton.

En el camp del lied sent predilecció per la música francesa i espanyola, la qual cosa l'ha dut a estrenar diverses obres de compositors catalans, com Xavier Montsalvatge, Frederic Mompou, Miquel Ortega, Xavier Benguerel, Enric Palomar, David Padrós, Josep M. Mestres Quadreny i Jordi Rossinyol.

Guardonada amb l'Orphée d'Or 2008 en la categoria Grandes Voix Humaines-Henry Jacqueton per *El gran burlador* (segell Lauda), de la seva discografia també destaquen *Monteverdi madrigali guerrieri ed amorosi* (Harmonia Mundi), amb René Jacobs; *Frederic Mompou* (Warner Music), amb l'Orquestra Real Filharmonía de Galícia; i per a Columna Música: *Frederic Mompou: Combat del somni, Requiem* de Xavier Benguerel (premi CD Compact 2007, categoria de música coral); *Xavier Montsalvatge: integral de canto (vol. I)*, i, del mateix compositor, l'òpera *El gato con botas*, amb Antoni Ros Marbà i l'Orquestra del Liceu (nominada als Grammy 2004 al millor enregistrament d'òpera).

Alba Ventura, piano

© Ricardo Rios Visual Art

Nascuda a Barcelona, va debutar com a solista als tretze anys juntament amb l'Orquestra de Cadaqués i Sir Neville Marriner a Sant Sebastià i a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid. Des de llavors la seva carrera com a solista no ha parat de créixer, amb invitacions d'auditoris com el Wigmore Hall, Barbican i l'església de St. Martin in the Fields, Concertgebouw d'Amsterdam, Musikverein de Viena, Cité de la Musique de París i la Sala Svetlanovsky de Moscou, entre d'altres, a més a més de les principals sales espanyoles. La seva activitat internacional també l'ha portada a actuar als Estats Units, Colòmbia, Argentina, Nova Zelanda i la Xina. Ha estat dirigida per personalitats com Antonini, Harth-Bedoya, Hogwood, Mas, Pons, Oue, Ros Marbà i Vásary, i ha col·laborat amb importants orquestres, com la Philharmonia, Hallé, London Mozart Players, Filharmònica Nacional d'Hongria, Simfònica Nacional Txeca i les principals orquestres espanyoles.

Alba Ventura és, a més, una devota músic de cambra i ha col·laborat, entre d'altres, amb la pianista Elisabeth Leonskaja, els quartets Brodsky, Takacs i Casals, els violinistes Boris Belkin, Lina Tur Bonet, Gordan Nikolic, Leticia Moreno i Tai Murray, la violista Isabel Villanueva i els violoncel·listes David Cohen i Astrig Sironossian. Entre les distincions rebudes, cal destacar el Queen Elizabeth Rosebowl, entregat pel príncep de Gal·les, el triomf a les audicions internacionals del Young Concert Artist Trust (YCAT), la seva inclusió al programa Rising Stars que promou l'ECHO (European Concert Hall Organisation), el Premi Impulsa de la Fundació Príncep de Girona, la Medalla Albéniz de la Fundació Isaac Albéniz de Camprodon i el Premi MIN al millor àlbum de música clàssica del 2020 pel seu doble CD *Mozart Piano Sonatas (vol. 1)*.

El seu anterior disc, *Études*, és una selecció de vint estudis des de Czerny a Rautavaara i va tenir una gran acollida del públic i la crítica.

Alba Ventura és directora de l'Acadèmia Marshall i professora al Conservatori Superior de Música del Liceu.

Mac McClure, piano

És reconegut internacionalment per les seves apassionades interpretacions del repertori espanyol i llatinoamericà. El compositor Xavier Montsalvatge va dir-ne: *“Mac coneix la meua música millor que jo i les seves interpretacions d’Albéniz, Granados i Mompou són d’una sentida autenticitat”*. El crític Dan Stevens de la revista britànica «International Record Review» va dir: *“McClure és un comunicador poderós, embolica els oients al món màgic que crea”*.

Va néixer a Florida (EUA) i és llicenciat en filologia per la Universitat de Carolina del Nord. Va començar els estudis musicals amb Consuelo Colomer (deixebla de Frank Marshall i Marguerite Long) i els va continuar amb Michael Zenge i Phyllis Rappeport. El 1984 es va traslladar a Barcelona per estudiar amb Carlota Garriga a la prestigiosa Acadèmia Marshall, institució fundada el 1901 per Enric Granados. A partir del 1991 va treballar amb Alícia de Larrocha el repertori espanyol i clàssic. Entre els seus més de quaranta CD, cal destacar el primer enregistrament mundial de les cançons d’Isaac Albéniz, i la coordinació de l’enregistrament de l’obra completa de la música de Xavier Montsalvatge. El primer enregistrament mundial complet del *Quintet op. 49* d’Enric Granados va rebre crítiques excel·lents a «Gramophone» i «International Record Review». Cinc enregistraments en música de Frederic Mompou juntament amb tres àlbums de música espanyola són els seus últims treballs discogràfics. Tots estan a plataformes digitals, com iTunes, Amazon o Spotify.

Des del 2010 és professor associat a la Universidad Nacional de Colòmbia. El 2011 va ser nomenat director del Conservatorio Nacional de Colòmbia, càrrec que va exercir fins al juliol de 2015. Va ser membre de la junta de la Filarmónica de Bogotá (2013-2016) i director dels cursos internacionals de la Universidad Nacional de Colòmbia (2013-2018).

Palau de la Música Catalana

Més informació i
venda d'entrades a
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Celebrem la vida!

Giulio Cesare de Händel

Forma Antiqua & Zapico

Ginastera, Sibelius i Dvořák

Dueñas, Die Deutsche
Kammerphilharmonie Bremen
& De la Parra

Jonas Kaufmann, Diana Damrau
& Helmut Deutsch

Passió segons sant Mateu de Bach

Collegium Vocale Gent
& Herreweghe

Passió segons sant Joan de Bach

Orquestra Barroca Catalana
& Cor de Cambra del Palau

Missa de Glòria de Puccini

Orfeó Català, Orquestra
Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

Yuja Wang

King Arthur i The fairy queen de Purcell

Vox Luminis

La consagració de la primavera de Stravinsky

Les Siècles & Roth

Integral de Simfonies de Brahms

Orquestra Simfònica
de la Ràdio Sueca & Harding

Textos

Cançó del lladre

Quan jo n'era petitet
festejava i presumia,
espardenya blanca al peu
i mocador a la falsia.

Adeu, clavell morenet!

Adeu, estrella del dia!

Quan n'he sigut més grandet,
m'he posat a mala vida.
Me soc posat a robar,
ofici de cada dia.

Adeu, clavell morenet!

Adeu, estrella del dia!

Quan he tingut prou diners,
he robat també una nina,
l'he robada amb falsedat,
dient que m'hi casaria.

Adeu, clavell morenet!

Adeu, estrella del dia!

Mariagneta

Ai, adeu Mariagneta
princesa dels meus sospirs!
Tu robes el cor als homes
i a mi em fas penar i morir.

*Ai, adeu, Mariagneta,
princesa del meu sofrir!*

Ton amant és a la porta,
que no espera sinó el sí;
no desconsolis tos pares,
per a consolar-me a mi.

*Ai, adeu, Mariagneta,
princesa del meu sofrir!*

Que jo ja me'n faré frare,
de l'orde del caputxí.

Quan en siguis casadeta
ja m'ho enviaràs a dir.

*Ai, adeu, Mariagneta,
princesa del meu sofrir!*

La filadora

Un pobre pagès
tenia una filla;
tenia quinze anys
i encara no fila,

*Tra la la la la la,
prim fila, prim fila,
tra la la la la la,
prim fila i se'n va.*

La nit de Nadal,
que és nit d'alegria;
pren filosa i fus,
dona un tomb per vila.

*Tra la ra la la ra,
prim fila, prim fila,
tra la ra la la ra,
prim fila i se'n va.*

–D'on veniu, Joan.
–On aneu, Maria?
–Vaig al teixidor,
que hi tinc peça ordida.

*Tra la ra la la ra,
prim fila, prim fila,
tra la ra la la ra,
prim fila i se'n va.*

–Quantes canes tens,
hermosa Maria?
–Las canes que en tinc,
setze *menos* quinze.

*Tra la la la la la,
prim fila, prim fila,
tra la la la la la,
prim fila i se'n va.*

La balanguera

La balanguera misteriosa,
com una aranya d'art subtil,
buida que buida sa filosa,
de nostra vida treu el fil.

Com una parca bé cavil·la
teixint la tela per demà
la balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.

Com una parca...

Girant la ullada cap enrera
guaita les ombres de l'avior,
i de la nova primavera
sap on s'amaga la llavor.

Sap que la soca més s'enfila
com més endins pot arrelar
la balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.

Sap que la soca...

Quan la parella ve de noccs
ja veu i compta sos minyons,
veu com davallen a les fosses,
els que ara viuen d'il·lusions.

Els que a la plaça de la vila
surten a riure i a cantar,
la balanguera fila, fila,
la balanguera filarà.

Els que a la plaça...

Combat del somni

Voldria veure el somni meu

Voldria veure el somni meu
en els teus ulls, i l'ala blanca
del teu sospir posar-se lleu
en el gest meu. Com una branca

tendra de vida, que un alè
primaverat perfila en l'aire,
així el meu somni: si una fe
de voluptats el duia al caire

del teu sospir, ¿fores la neu
del desencís, que torna breu
la il·lusió? ¿Fores la joia

del dia clar, que fa del blanc
un gest de vida en l'aire blanc
i del desig una monjoia?

Les teves nits

Les teves nits deuen ser
—si són— com un gest de seda
damunt dels ulls. Un velar
de somnis sobre la freda

mar del teu son, deu posar
tendresa als ulls i un somriure
d'il·lusió al rosa clar
dels llavis teus. Ala lliure,

el pensament deu partir
a mons on no duu camí,
ni vent, ni cançó, ni ensomni.

Només hi duu el somni teu
—tan lluny de mi!— quan ets, lleu,
d'un son que també és un somni.

Ja no seràs mai més record

Ja no seràs mai més record...
Ara ets present, viva, en l'albada
de cada somni, i ets el nord
de cada gest i cada onada.

Ja no seré mai més cristall,
lluny dels teus ulls, ni mar quieta
on cada estel trobà mirall
i port de pau. La llum perfeta

del teu esguard i dels teus rulls
em farà pur l'íntim paisatge.
Ja no seràs mai més d'uns ulls,
ni d'un mirall, ni d'una imatge:

meva, només. Del pensament
presoner teu, de tu vivent.

També et pot interessar...

Petit Palau Cambra

Dijous, 03.03.22 - 20 h

Petit Palau

Joel Bardolet, violí

Marc Heredia, piano

F. Schubert: *Sonata núm. 2, en La menor, D. 385*

J. M. Guix: *Llàgrimes de tardor*

O. Messiaen: *Tema i variacions*

B. Bartók: *Sonata núm. 2 Sz. 76*

J. Brahms: *Sonata núm. 3, en Re menor, op. 108*

Preu: 15 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanca S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

